

اعلامیه مطبوعاتی

تطبيق نظام سرمایه‌داری و پیروی از قوانین بین‌المللی ما را از منابع طبیعی محروم خواهد ساخت!

(ترجمه)

به تاریخ 12 ژوئیه 2019م "دادگاه مرکز بین‌المللی برای حل و فصل منازعات سرمایه‌گذاری" فرمانی را بر اساس شکایت شرکت TCC در منطقه بلوچستان صادر نمود. این دادگاه پاکستان را وادار نمود تا تقریباً شش میلیارد دالر به عنوان جریمه به خاطر ملغی ساختن قرارداد برای شرکت TCC بپردازد. پس از اعلام این فرمان در سراسر کشور زمزمه‌هایی فضاگیر شد که فرمان دادگاه عالی پاکستان در سال 2013م که منجر به ملغی شدن قرارداد با شرکت TCC گردید. فرمان مورد قبول همه بود؛ اما آن فرمان باعث خدشه‌دار شدن اعتماد سرمایه‌گذاران خارجی گردید و حالا پاکستان باید فاجعه و خسارات مالی را بر اساس فرمان دادگاه بین‌المللی متحمل شود. اگر خلافت بر منهج نبوت در کشور پاکستان احیا می‌شد، به هیچ‌وجه این مشکل بروز نمی‌کرد. اسلام معادن طبیعی را ملکیت عامه قلمداد می‌نماید و بالای دولت حکم می‌نماید تا مراقب معادن، پروسس سنگ‌های معدنی و فروش آن‌ها باشد و هر اندازه ثروتی که از طریق چنین منابع به دست می‌آید، باید برای رفاه و آسایش مردم استفاده گردد؛ زیرا آن‌ها مالکان اصلی این منابع هستند. بر اساس این فرمان اسلام؛ نفت، گاز و منابع معدنی هیچ‌گاه خصوصی‌سازی نشده؛ برای شرکت‌های محلی یا خارجی واگذار نمی‌گردند و این چنین شرکت‌ها اجازه ندارند تا مانند مالکان اصلی این منابع بالای این معادن سرمایه‌گذاری کنند. فلذا؛ اسلام دولت را فرمان می‌دهد تا به نماینده‌گی از مردم، منابع معدنی را مراقبت و مدیریت نمایند. رژیم بجوا - عمران خان کمیسیون کاملاً اغواگرایانه را روی این موضوع دایر نمود؛ زیرا لوی سارنوالی این رژیم با جبین گشاده از فرمان مالک اصلی شرکت TCC پذیرایی نموده و برای حل مجدد موضوع قرارداد معدن "ریکو دیق" از طریق مذاکرات، تمایل نشان داده است. هم‌چنان لوی سارنوالی چنین گفته‌است که دولت پاکستان وام‌های قانونی بین‌المللی را جدی گرفته است. این بدین معناست که این رژیم با استفاده از فرمان دادگاه بین‌المللی، یکی از پنج بزرگ‌ترین معدن طلای جهان را به سرمایه‌گذاران خارجی واگذار خواهد کرد. بنابراین؛ شرکت خارجی از این ثروت سهم شیر را حاصل خواهد نمود و دولت پاکستان و ملت آن به جز از چند روپیه، چیزی بیش‌تری را نصیب نخواهند شد. به یاد داشته باشید که ما قبلاً تجربه پروژه "سندک" در بلوچستان را داشته‌ایم؛ جایی که شرکت چینی برای سال‌های متمادی از معدن مس سود می‌برد؛ ولی دولت پاکستان هیچ نوع فایده را از ثروت پرثمر این پروژه برای تغییر سرنوشت حتی چند هزار نفر محلی که در منطقه "سندک" زندگی می‌کنند و حتی تا حال دچار فقر اند، به دست نیاورد.

ای مسلمانان پاکستان! نظام سرمایه‌داری بر اساس "آزادی ملکیت" شدیداً طرفدار خصوصی‌سازی منابع طبیعی می‌باشد. این بدین معناست که ذخایر باارزش ما زیر یوغ و سلطه تعداد محدود قدرت‌مندان سرمایه‌دار خواهد رفت و دولت با ملت‌اش فقیر باقی خواهند ماند. نظام سرمایه‌داری از طریق دموکراسی تضمین می‌دارد تا شرکت‌های قدرت‌های استعمارگر، به بهانه سرمایه‌گذاری خارجی مالکان اصلی این ثروت مانند معدن "ریکو دیق" شوند. اگر هر زمان که ظلم و خیانت شرکت‌های

استعماری برملا گردد و یا هم میان شرکت خارجی و کشوری ستم‌دیده و ملت‌اش نزاعی به میان آید؛ در آن صورت محاکم و دادگاه‌های تاسیس‌شده استعماری، منافع شرکت‌های استعماری بین‌الملل را تامین خواهد نمود. این چنین امور سیاسی به شکل واقعی آن، وقتی تمام می‌شود که نظام دموکراسی را کاملاً منهدم و دولت خلافت بر منهج نبوت را در پاکستان تاسیس نماییم؛ تا معادن و منابع طبیعی را من حیث ملکیت عامه حفظ نماید، و دست قدرت‌های استعماری بین‌المللی را از غارت و بهره‌برداری چنین منابع از بازو قطع نماید. دولت خلافت‌راشده فرامین و قوانین بین‌الملل را ملغی خواهد نمود؛ زیرا الله سبحانه و تعالی مسلمین را اجازه نداده است تا اختیارشان را در حل مسایل برای کفار واگذار کنند و یا برای حل منازعات به کفار رجوع نمایند. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾

[نساء: 144]

ترجمه: و خداوند هرگز کافران را بر مؤمنان تسلطی نداده است.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر - ولایه پاکستان

شماره صدور: 69/1440

12 ذوالقعدة 1440 هـ.ق

15 ژویه 2019 م

مترجم: عبدالله صالحی